

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας,
εφόσον αυτή προβλέπεται από τη σύμβαση

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής αδείας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη

Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους

Συλλογή Σπουργιτάκια — 89

Βαγγέλης Ηλιόπουλος, *Τα γενέθλια του Τριγωνοψαρούλη*

Εικονογράφηση Λήδα Βαρβαρούση

Διορθώσεις Εβίτα Κυριαζή

DTP – φιλμ Π. Καπέννης

Μοντάζ Παναγιώτης Σαράτσης

Copyright® Σ. Πατάκης ΑΕ (Εκδόσεις Πατάκη), Βαγγέλης Ηλιόπουλος, 2006

Copyright® για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2006

Πρώτη έκδοση, Αθήνα, Φεβρουάριος 2007

KET 5603 ΚΕΠ ://07

ISBN 978-960-16-2258-3

ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ 14, 106 80 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.36.50.000, ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚ/ΜΑ: Ν. ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 122, 563 34 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54-5

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ, κάτω από την επιφάνεια των αγριεμένων κυμάτων, βρίσκεται η κοινωνία των ψαριών. Εκεί συνήθως επικρατεί απόλυτη ηρεμία. Τις τελευταίες όμως ημέρες, αυτή την απόλυτη ηρεμία του βυθού τάραζαν κάποιες μυστικές κινήσεις που έκαναν τα ψάρια, καθώς ετοίμαζαν ένα πάρτι-έκπληξη στον Τριγωνοψαρούλη για τα γενέθλιά του. Η Γλώσσα τα είχε ειδοποιήσει όλα! Ετοίμαζαν λοιπόν στα κρυφά πρωτότυπα δώρα, γιρλάντες από φύκια, φαγητά από πλαγκτόν και μια τεράστια τούρτα από σφουγγάρια. Είχαν πολύ κέφι και χαίρονταν που ο Τριγωνοψαρούλης δεν είχε καταλάβει τίποτα!

Έτσι νόμιζαν!

Γιατί ο Τριγωνοψαρούλης είχε καταλάβει ότι η μαμά του τους είχε πει τότε βγήκε από το αυγό, δέκα χρόνια πριν, και πως του ετοίμαζαν ένα μεγάλο πάρτι! Ήταν πολύ ευχαριστημένος που αυτό το πάρτι θα ήταν ευκαιρία να βρεθούν όλοι οι φίλοι του μαζί, όλοι όσοι του συμπαραστάθηκαν στις περιπέτειές του. Η αγαπημένη του Γλώσσα πρέπει να είχε καλέσει τους πάντες κι ο μικρός του αδελφός,

ο Τριγωνομικρούλης,
να είχε φροντίσει για
κάθε λεπτομέρεια.
Τους άφηνε λοιπόν
να συνεχίζουν τις
προετοιμασίες νομίζο-
ντας πως δεν έχει ιδέα!

Από το μυαλό του
όμως πέρασε πως ίσως να
έχουν ξεχάσει να καλέσουν
τη δασκάλα του, την κυρα-Σουπιά! Απο-
φάσισε λοιπόν να πάει στο σχολείο να τη δει και να
προσπαθήσει να την ψαρέψει! Δηλαδή να κατα-
λάβει αν ξέρει για τα γενέθλιά του και για το πάρτι.
Την ήθελε οπωσδήποτε κοντά του όταν θα έσβηνε
τα κεράκια. Αυτή ήταν η πρώτη που τον υποδέχτη-
κε στην ψαροκοινωνία και τον ονόμασε Τριγωνοψα-
ρούλη! Θα μπορούσε να πει κάποιος πως δεν ήταν
μόνο δασκάλα του, αλλά και νονά του.

Άφησε λοιπόν τα θαλάσσια ρεύματα να τον οδη-
γήσουν στο σχολείο. Όταν έφτασε, στάθηκε απέξω
και παρατηρούσε τα ψαράκια που έπαιζαν στην αυ-
λή. Πόσα του θύμιζε αυτή η εικόνα! Σαν να μην είχε
περάσει ούτε μια μέρα. Να το βραχάκι που καθόταν
μόνος όταν δεν τον έπαιζαν τα άλλα ψαράκια και
σιγοτραγουδούσε. Όμως κάτι του τράβηξε την προ-
σοχή.

«Μπα, τι βλέπω; Δεν είναι δυνατόν» σκέφτηκε και γούρλωσε τα μάτια. Στο βραχάκι του καθόταν ένα μικρό ψαράκι, μια αγριόσαλπα προσφυγοπούλα¹, κι έκλαιγε! Είχε πολλά μακριά αγκάθια στη ράχη της, που σχημάτιζαν μια βεντάλια. Τα άλλα ψάρια δεν την έπαιζαν. Ο Τριγωνοψαρούλης πλησίασε και τα άκουσε να την κοροϊδεύουν για τη βεντάλια!

«Μήπως ανοιγοκλείνεις κιόλας;» τη ρωτούσαν.

Ο Τριγωνοψαρούλης ένιωσε μια απέραντη στεναχώρια.

«Τόσα χρόνια λοιπόν τίποτα δεν άλλαξε;» αναρωτήθηκε, μελαγχόλησε κι έφυγε λυπημένος...

Τριγυρνούσε σκεπτικός. Πήγαινε στα βραχάκια των φίλων του, οι οποίοι όμως ευγενικά του έδειχναν πως θα ήταν καλύτερα να έφευγε. Είχαν τις προετοιμα-

1. Οι αγριόσαλπες ονομάζονται προσφυγοπούλες γιατί είναι οι πρώτοι Λεσεψιανοί μετανάστες, δηλαδή τα πρώτα ψάρια που πέρασαν στη Μεσόγειο μετά τη διάνοιξη της διώρυγας του Σουέζ.

σίες για το πάρτι, που ήταν μυστικές. Εκείνος όμως ήθελε να μιλήσει για τις σκέψεις που τον βασάνιζαν. Πήγε στη μαμά του!

«Καλώς το μικρό μου».

«Δεν είμαι μικρός, είμαι δέκα ετών!»

«Για μένα θα είσαι πάντα το μικρό μου».

«Κι ο αδελφός μου;»

«Ο Τούλης; Θα είναι το άλλο μικρό μου, το μικρότερο!»

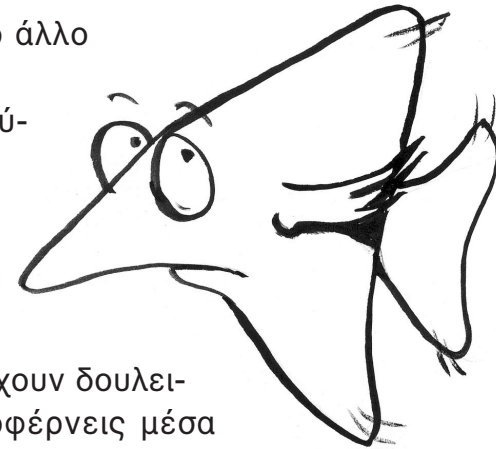
«Μαμά, μην τον λες Τούλη, νευριάζει!»

«Καλά, άφησε τώρα τον Τούλη και πες μου εσύ τι έχεις! Σαν μελαγχολικός μου φαίνεσαι. Στεναχωριέσαι που τα ψάρια έχουν δουλειές και δε θέλουν να γυροφέρνεις μέσα στα πτερύγιά τους; Κάνε υπομονή και θα δεις».

«Όχι, χαίρομαι που κάτι σκαρώνουν, αλλά...»

«Τι αλλά;»

«Να, πήγα προς το σχολείο για να δω τι κάνει η δασκάλα μου. Εκεί άκουσα τα ψάρια να κοροϊδεύουν μια αγριόσαλπα προσφυγοπούλα, μια συμμαθήτριά τους, και στεναχωρήθηκα. Οι αγώνες που έκανα χρόνια τώρα να τους πείσω όλους πως κάθε πλάσμα έχει δικαίωμα να ζει στο βυθό, όσο διαφορετι-

κό και παράξενο κι αν είναι, δεν απέδωσαν καθόλου; Πήγαν χαμένες τόσες προσπάθειες;»

«Τίποτα δεν πάει χαμένο! Αν έστω κι ένα ψαράκι έχει αλλάξει στάση και απόψεις μαθαίνοντας την ιστορία σου, τότε έχεις νικήσει. Όμως να ξέρεις πως ο αγώνας δεν τελειώνει ποτέ, όσα χρόνια κι αν περάσουν. Άλλωστε ξεκίνησε πριν καν εσύ βγεις από το αυγό!»

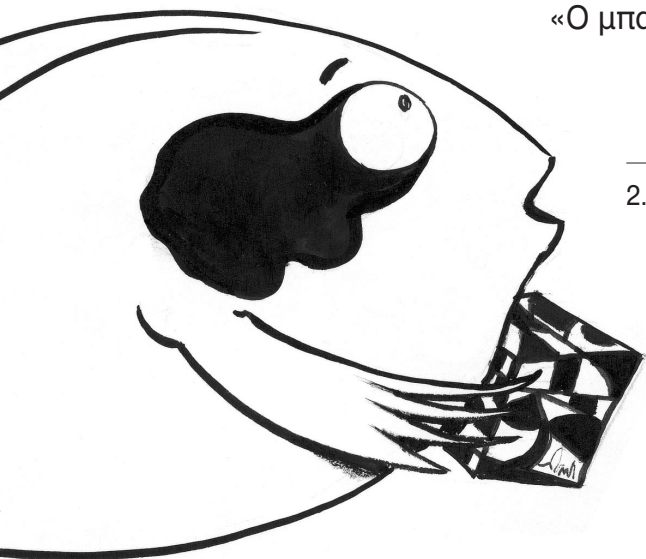
«Τι εννοείς;»

«Ξέρεις ο μπαμπάς σου κι εγώ τι περάσαμε;»

«Ο μπαμπάς;» ρώτησε με έκπληξη και λαχτάρα ο Τριγωνοψαρούλης.

Του είχε μιλήσει γι' αυτόν και για το πώς γνωρίστηκαν τυχαία κάνοντας βόλτα πίσω από τον ύφαλο της Αουρέλια², αλλά από τότε δεν τον είχε αναφέρει ποτέ ξανά.

«Ο μπαμπάς σου είναι ψά-

2. Ύφαλος είναι εκεί που τα γαλάζια νερά συναντούν την κόκκινη θάλασσα. Δημιουργήθηκε από την αγάπη ενός ψαριού και μια μέδουσα, της Αουρέλια.

ρι του γαλάζιου πελάγους κι εγώ ψάρι της κόκκινης θάλασσας!»

«Ε και;»

«Μπορεί αυτό για σένα να μην είναι πρόβλημα, αλλά στα μυαλά των ψαριών ήταν, και μάλιστα τόσο σημαντικό, ώστε να ξεσπάσει...»

«Τι;»

«Πόλεμος! Ο μεγάλος πανθαλάσσιος πόλεμος!»

«Μαμά, τι λες; Εμείς είμαστε η αιτία που έγινε ο μεγάλος πανθαλάσσιος πόλεμος;»

«Η αιτία όχι. Ο πόλεμος θα γινόταν. Εμείς ήμασταν η αφορμή! Κάποτε θα τα μάθεις όλα...»

«Τώρα, τώρα θέλω να τα μάθω όλα!»

«Εσύ ήσουν ο λόγος που ο πόλεμος αυτός σταμάτησε. Εγώ μετά έφυγα στον κόσμο των παράξενων ψαριών για να κρυφτώ κι ο μπαμπάς σου, αφού έφερε κρυφά το αυγό σου εδώ που υπήρχε ασφάλεια...»

«Πού πήγε;»

